

Sygn. akt **XI Ka 419/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariusz Jaroszyński

Protokolant: Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Małgorzaty Mincewicz-Sławek

po rozpoznaniu dnia 9 marca 2021 r.

sprawy **P. Z.** urodzonego (...) w K., syna E. i M. z domu K.

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 27 listopada 2018 roku

sygn. akt II K 408/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 100 (sto) złotych opłaty, w pozostałym zakresie zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze z czego poniesionymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 419/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 27 listopada 2018 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 408/18.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy – pełnomocnik

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. Z.	W czasie popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, miał on zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo – psychiatryczna	184 - 195
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-	-	-	-	-	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	opinia sądowo – psychiatryczna	Opinia z dnia 8 października 2020 roku wydana została przez biegłych

		specjalistów w zakresie psychiatrii, nie istnieją zatem podstawy do jej kwestionowania. Nadto, jest jasna oraz rzeczowa.
--	--	--

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-	-	-

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zarzuty sformułowane w apelacji oskarżonego.	# zasadne # częściowo zasadne # niezasadne
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
1. Zarzut obraży przepisów postępowania, mający wpływ na treść wyroku. W sporządzonej przez siebie apelacji oskarżony nie wskazał wprost obrażę jakich przepisów postępowania zarzuca Sądowi Rejonowemu, jednakże z jej treści wynika, iż		

nie zgadza się z dokonaną oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Dlatego też, wskazać należy, że podstawę rozstrzygnięcia sądu I instancji stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej oraz prawdziwe ustalenia faktyczne. Ocena dowodów, przeprowadzona została wszechstronnie, wnikliwie oraz zgodnie z art. 7 k.p.k. Nie można zatem określić jej mianem dowolnej, wybiórczej, czy też jednostronnej. Sąd meriti badał oraz uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść P. Z.. Tak poczyniona – prawidłowa ocena materiału dowodowego, doprowadziła sąd do uznania, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn.

Sąd Rejonowy prawidłowo obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia P. Z. jedynie w zakresie, w jakim potwierdził, że pozostaje w konflikcie z P. J. dotyczącym wykonania usługi pokrycia dachu na budynku i działce jego żony. Natomiast w odniesieniu do jego depozycji dotyczących spornych podkładów, doszedł do słusznego przekonania, że są one nielogiczne, niespójne oraz sprzeczne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, tu w szczególności z zeznaniami J. J. i P. J.. Sąd zauważył bowiem, że relacja oskarżonego w tym względzie zawiera liczne wewnętrzne sprzeczności, które zresztą szczegółowo wymienił w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, nie istnieje zatem konieczność ponownego ich powoływania (k. 60v). Jako nielogiczny, sprzeczny ze wskazaniami wiedzy

i doświadczenia życiowego uznał również ten jej fragment, gdzie P. Z. wskazuje, że nie interesował się skąd jego pracownicy przywieźli przedmiotowe podkłady i, że mieli je zabrać z cudzej działki bez jego wyraźnego polecenia. Nie bez znaczenia pozostaje tu, że w tych samych wyjaśnieniach, składanych w dniu 20 września 2018 roku, najpierw wskazał, że P. J. miał wykorzystać podkłady ze swojej działki do wykonania schodów, jedynie wówczas gdy zabraknie tych zakupionych przez niego, aby za chwilę dodać, iż przekazał robotnikom, że leżące na sąsiadującej działce podkłady również należą do niego (k. 48v).

Sąd I instancji zasadnie nie stwierdził natomiast podstaw, aby nie dać wiary zeznaniom P. J., który stanowczo zaprzeczył, aby owe podkłady przekazał oskarżonemu, tym bardziej, że nie stanowiły one jego własności, a należały do żony - J. J.. Jego relacja jest spójna, logiczna oraz konsekwentna. Nadto, znalazła potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Sąd miał przy tym na względzie, iż świadek pozostaje w konflikcie z oskarżonym. Jednakże za sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym, byłoby uznanie, że nieodpłatnie przekazał on oskarżonemu, niestanowiące jego własności podkłady. Jego twierdzenie, iż przedmiotem współpracy z P. Z. było jedynie wykonanie dachu, a nie zrobienie schodów z podkładów kolejowych, potwierdza również nieosobowy materiał dowodowy, w postaci chociażby faktury VAT o numerze (...) (k. 16).

Pomimo występujących w nich drobnych sprzeczności, Sąd

Rejonowy uznał za wiarygodne także zeznania pokrzywdzonej. Mając na względzie, iż nieścisłości spowodowane są upływem czasu. Nadto, nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zeznania S. S. nie wnoszą natomiast niczego do sprawy, bowiem świadek nie posiada wiedzy na temat zaistniałego zdarzenia.

2. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd odwoławczy nie mógł również uznać za trafny zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych, gdyż skarżący nie wykazał, aby rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie uwzględniało całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego bądź, by ocena poszczególnych dowodów, sprzeczna była z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego, czy też wskazaniem wiedzy.

Kwestionowanie stanowiska sądu meriti, nie może natomiast sprowadzać się wyłącznie do prezentowania innej wersji faktycznej zdarzenia. Konieczne jest bowiem wykazanie, jakich konkretnie uchybień, w zakresie zasad rozumowania dopuścił się sąd. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu błędu. Nie miały tutaj natomiast miejsca „przeinaczenia” faktów, na co wskazuje oskarżony, a jego argumentacja zawarta w apelacji postrzegana jest wyłącznie w kategoriach polemiki ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Reasumując, Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż zachowanie P. Z. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., a kierowanie się chęcią dokonania ewentualnych rozliczeń wynikających z wcześniejszej współpracy, w żadnej mierze nie uprawnia go do zachowania zawartego w opisie czynu mu przypisanego.	
Wnioski	
Wniosek zawarty w apelacji o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek o uniewinnienie jest niezasadny w świetle dowodów prawidłowo ocenionych przez Sąd Rejonowy, świadczących o popełnieniu przez P. Z. zarzucanego mu czynu.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
-	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 27 listopada 2018 roku wydany w sprawie o sygn. akt II K 408/18 utrzymany w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe, natomiast zarzuty zawarte w złożonej apelacji - niezasadne.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-	
Zwięźle o powodach zmiany	
-	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	- # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
-		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-		
4.1.	-	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach orzeczono na podstawie art. 8 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w

sprawach karnych (Dz.U. 2013.1247), art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

7. PODPISy

Mariusz Jaroszyński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 27 listopada 2018 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 408/18		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana